

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/157/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204634
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719204634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci navrhovateľky: W. B., C. XX.XX.XXXX, S. M., L. XXX/XX, zastúpená v konaní Mgr. Stanislavom Fekete, advokátom so sídlom Námestie sv. Egídia 29/69, Poprad, IČO: 37789414, proti osobe povinnej na platenie výživného: O. B., C. XX.XX.XXXX, S. M., zastúpeného v konaní JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom Hlavná 90, Prešov, o zvýšenie výživného, o odvolaní povinnej osoby z platenia výživného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13Pc/33/2019-97 zo dňa 01.07.2020 takto

rozhodol:

- I. Mení rozsudok vo výroku I. a II. tak, že návrh na zvýšenie výživného na sumu 250,- eur mesačne zamieťa.
- II. Potvrďuje rozsudok vo výroku V.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľka sa domáhala zvýšenia výživného voči osobe povinnej z výživného zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne počnúc dňom 01.09.2019 k rukám navrhovateľky. Návrh odôvodňuje zmenou pomerov na jej strane ako strane otca ako osoby povinnej z výživného. Osoba povinná podala návrh na zníženie výživného, poukazujúc na zmenu svojich pomerov.

2. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 13Pc/33/2019-97 zo dňa 01.07.2020 tak, že cit.:

„I. Z v y š u j e výživné zo strany odporcu na navrhovateľku stanovené rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 15P/107/2015-31 zo dňa 27.11.2015 zo sumy 200,-- eur mesačne na sumu 250,-- eur mesačne počnúc dňom 15.11.2019, ktoré je povinný platiť odporca k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred až do doby, kým sa nezmenia pomery.

II. Dlžné výživné za obdobie od 15.11.2019 do 30.6.2020 v sume 376,67 eur sa odporca zaväzuje zaplatiť navrhovateľke v lehote troch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Konanie v časti o zvýšenie výživného za obdobie od 1.9.2019 do 14.11.2019
z a s t a v u j e .

IV. Návrh na zvýšenie výživného v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

V. Vzájomný návrh odporcu na zníženie výživného z a m i e t a .

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ustanovení §§ 62 ods. 1, 2, 5; 75 ods. 1; 78 ods. 1 Zákona o rodine.

4. Súd zo zisteného skutočného stavu mal za preukázané, že na strane navrhovateľky, ktorá v čase poslednej úpravy výživného bola študentkou X. ročníka V. a v súčasnom období je študentkou vysokej školy, došlo k zmene pomerov, ktorá vo všeobecnosti odôvodňuje zvýšenie výživného. Predovšetkým vzhľadom na vek nesporne vzrástli výdavky na zabezpečovanie bežných potrieb navrhovateľky, ako je strava, ošatenie a pod. a navyše výdavky v súvislosti so štúdiom na vysokej škole sú podstatne vyššie ako pri štúdiu na strednej škole. Je potrebné tiež zohľadniť špecifika štúdia, ktoré absolvuje navrhovateľka (X.), ktoré si vyžaduje ešte vyššie náklady na zabezpečenie potrieb využívaných pri štúdiu. Nesporne aj na strane osoby povinnej došlo k zmene pomerov, keďže okrem vyživovacej povinnosti k navrhovateľke a jej sestre W. mu pribudla ešte jedna vyživovacia povinnosť, avšak v porovnaní s predchádzajúcim obdobím sa zvýšil aj jeho čistý mesačný príjem o cca 500,- Eur. Súd prihliadol na výdavky povinného, ktoré má na bývanie a na cesty, ktoré má v súvislosti s cestou do zamestnania, avšak ďalšie výdavky nepovažoval za také, ktoré by mali prednosť pred platbami výživného. Pokiaľ povinný poukazoval na výdavky, ktoré má v súvislosti so zabezpečovaním potrieb mal. D. X. B., tieto súd zohľadnil v tom, že prihliadol na ďalšiu vyživovaciu povinnosť povinného.

5. Súd dospel k záveru, že vzájomný návrh povinného, ktorým žiadal zníženie výživného na sumu 50,- Eur je nedôvodný, pretože aj keď povinnému pribudla jedna vyživovacia povinnosť, dosahuje vyšší príjem ako v predchádzajúcom období a navyše na strane navrhovateľky preukázateľne došlo k zvýšeniu výdavkov na zabezpečovanie životných potrieb. Navrhovaná suma 50,- Eur by bola absolútne neprimeraná a pokrývala by iba zlomok výdavkov navrhovateľky. Vzhľadom na preukázanú zmenu pomerov na strane navrhovateľky a preukázanú výšku výdavkov na zabezpečovanie jej potrieb súd nepovažoval za primeranú ani výšku výživného v sume 200,- Eur mesačne a považoval za odôvodnenú požiadavku na zvýšenie výživného, preto vzájomný návrh povinného na zníženie výživného zamietol.

6. Pri určení výšky výživného súd vychádzal predovšetkým z kritérií upravených v § 75 ods. 1 Zákona o rodine, teda z odôvodnených potrieb oprávnenej osoby a možnosti a schopnosti povinnej osoby. Aj v prejednávanej veci súd okrem odporúčaných základných kritérií prihliadol aj na skutočnosť, že navrhovateľka poberá rodinné prídavky z C. vo výške 179,50 Eur, teda aj z tohto príjmu sú sčasti hradené jej výdavky a tiež súd zohľadnil ďalšie dve vyživovacie povinnosti povinného. Výživné zo strany povinného na dcéru W. B. bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 14Pc/65/2019 zvýšené (zatiaľ neprávoplatne) na sumu 250,- Eur mesačne. Súd dospel k záveru, že je dôvodné zvýšiť výživné na sumu 250,- Eur mesačne s tým, že počiatok zvýšenia výživného určil po čiastočnom späťvzati návrhu dňom 15.11.2019 a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

7. Dlž na výživnom ustálil vo výške 376,67 Eur (7 mesiacov po 50,- Eur + alikvotná časť za november 2019). S prihliadnutím na osobné a majetkové pomery osoby povinnej súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP určil lehotu na zaplatenie dlžného výživného v trvaní troch mesiacov.

8. Výrok o trovách konania právne odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku a rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

II. Obsah odvolania a vyjadrenia k odvolaniu

9. Proti uvedenému rozsudku, a to proti výrokom I., II. a V. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný rodič z platenia výživného. Navrhoval návrh zamietnuť, alternatívne rozsudok v ním napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní argumentoval tým, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci, nesprávneho zhodnotenia dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie. Poukazuje na to, že jeho priemerná čistá mzda predstavuje cca 1.700,- Eur, čo

bolo preukázané listinnými dôkazmi, avšak žije so svojou novou manželkou a maloletým dieťaťom v O. U. C., teda mzda, aj keď je vyššia oproti SR, je priamo úmerná aj nákladom na živobytie v O., ktoré sú v O. nepomerne vyššie ako v SR. Je si vedomý toho, že výživné na dieťa má prednosť pred výdavkami, ktoré nie sú nevyhnutné, avšak na pojednávaní dňa 11.02.2020 vysvetlil súdu prvej inštancie všetky svoje mesačné náklady v celkovej sume 2.375,76 Eur, ktoré aj písomne predložil do súdneho spisu. Z nákladov žalovaného na živobytie v O. je zrejmé, že všetky tieto náklady sú nevyhnutné na život v O.. Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, priznanie výživného na plnoleté dieťa nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, pričom by bolo v rozpore s dobrými mravmi prihlíadať na majetok otca, ktorý získal vysporiadaním BSM s matkou navrhovateľky, nakoľko pokiaľ ide o sumu 28.000,- Eur, túto sumu v prevažnej časti spotreboval na zabezpečenie bývania v O., teda bolo by v rozpore s dobrými mravmi na túto sumu prihlíadať. Situácia na jeho strane bola v čase vyhlásenia rozsudku taká, že platil v O. nájomné za byt, pričom oproti pojednávaniu dňa 11.02.2020 došlo k 01.07.2020 k zvýšeniu nájomného v byte. Rovnako vzhľadom na COVID-19 je jeho pracovná pozícia a mzda v O. neistá, pričom v O. platí tzv. I.. Z toho dôvodu vzhľadom na situáciu vzniesol vzájomný návrh na zníženie výživného zo sumy 200,- Eur na sumu 50,- Eur mesačne. Tento jeho návrh považuje za dôvodný.

10. K odvolaniu povinného sa vyjadrila navrhovateľka. Žiadala napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť. Uviedla, že súd prvej inštancie správne v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine prihlíadol len na výdavky povinného, ktoré má na bývanie a na cesty, ktoré má v súvislosti s cestou do zamestnania, avšak ďalšie výdavky nepovažoval za také, ktoré by mali prednosť pred platbami výživného. Povinný napr. uvádzal, že mesačne minie na PHM celkovo až 500,- Eur, čo rozhodne nemožno považovať za primerané výdavky ani v O., ktoré by mal súd brať do úvahy. Navyše povinný nevysvetlil, ako je možné, že z čistého príjmu vo výške 1.700,- Eur dokáže financovať mesačné výdavky na jeho réžiu vo výške 2.375,- Eur, ktoré mesačne prevyšujú jeho oficiálny príjem až o 675,- Eur. Pokiaľ ide o majetok, ktorý získal povinný vysporiadaním BSM s matkou navrhovateľky, suma 28.950,- Eur predstavuje výšku hypotekárneho úveru, ktorý si musela matka navrhovateľky zobrať, aby zabezpečila pre seba a svoje Q. dcéry riadne bývanie a vyplatila povinného. Túto sumu bude splácať 20 rokov. Pokiaľ povinný skutočne minul vyššie uvedenú sumu za jediný rok, svedčí to skôr o jeho nezodpovednom prístupe k hospodáreniu s vlastnými financiami, ktorá skutočnosť však nemôže mať negatívny vplyv na riadne plnenie jeho vyživovacej povinnosti voči obom plnoletým dcéram. Ani zvýšenie nájomného a ani odhlásenie poškodeného motorového vozidla nezakladá dôvod pre zníženie výšky vyživovacej povinnosti. Navrhovateľka má v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine právo sa podieľať na životnej úrovni povinného. Aj keď povinný poukázal na neistú situáciu ohľadom jeho práce, ani z predložených dokladov nevyplýva, že by došlo k zásadnému poklesu jeho príjmu, prípadne úplnej strate zamestnania. Pokiaľ by však aj povinný dočasne o prácu prišiel, vzhľadom na to, že je v O. riadne zamestnaný, by mu nepochybne vznikol nárok na poskytnutie podpory v nezamestnanosti a prípadne aj ďalších dávok, ktoré by mu pomohli preklenúť dočasne nepriaznivú životnú situáciu.

11. Povinný vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť, znížiť výživné na navrhovateľku zo sumy 200,- Eur na sumu 50,- eur, dlžné výživné neurčiť, alternatívne rozsudok v ním napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Povinný vo vyjadrení zopakoval námietky uvedené vo svojom odvolaní.

12. Navrhovateľka v duplike k vyjadreniu povinného žiadala napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť. Vecne argumentovala tým, že povinný opakovane poukázal na svoju argumentáciu uvádzanú v odvolaní s tým, že k rozdielu vo výške 657,- Eur, o ktorý jeho výdavky prevyšujú jeho oficiálne príjmy uviedol, že niektoré jeho výdavky sú nepravdivé.

III. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie otca ako soby povinnej z platenia výživného je dôvodné čiastočne. Svoje rozhodnutie odôvodňuje nasledovne.

14. Odvolateľ nesúhlasí so zvýšením výživného a so zamietnutím návrhu na zníženie na sumu 50 Eur mesačne.

Rekapitulácia skutočného stavu veci

15. Z dostatočne zisteného skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplývajú nasledujúce závery. Naposledy bola súdom stanovená výška výživného pre navrhovateľku vo výške 200,- Eur mesačne v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 15P 107/2015-31. Navrhovateľka v čase pôvodného konania bola študentkou strednej školy. Bývala spoločne s matkou. Matka bola v tom čase zamestnaná ako učiteľka s príjmom 700 - 800,- Eur mesačne. Otec mal mesačný príjem 1.200 eur a prispieval na navrhovateľku a jej sestru W. sumou každej po 200,- Eur podľa vzájomnej dohody rodičov. Mal Q. vyživovacie povinnosti rovnako ako matka. V súčasnosti sú zmenené pomery na strane povinných rodičov, ako aj na strane oprávnenej navrhovateľky. Otec v súčasnosti dosahuje príjem cca 1.700,- eur netto, pribudla mu vyživovacia povinnosť, znova sa oženil, žije v C.. Navrhovateľka sa stala študentkou vysokej školy od septembra XXXX, študuje v S. C. O. D. P., R.X. X.. Žije na internáte, má výdaje, ktoré súvisia s jej výživou, stravou, oblečením, štúdiom, cestovným, MHD, lístkom, ak cestuje domov do M.. Poberá rodinné prídavky vo výške 179,50 eura z dôvodu, že otec ako povinný rodič pracuje v C. a sú jej tak poskytované rodinné dávky. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k B. D. X. B., ktorá sa narodila XX.X.XXXX. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu plnoletej W. sumou 250,- eur mesačne, ide o dcéru, ktorá je študentkou A. Š., konanie sa viedlo na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 14Pc/65/2019. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie rozsudok nebol právoplatný.

Právne posúdenie veci

16. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

17. Podľa ustanovenia § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

19. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

20. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

21. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 230 CSP i ustanovenie § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto

zásadu dodržať, konkrétne ust. § 157 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery (na návrh). Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

22. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne zmenili okolnosti na strane oprávneného ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Pri zmene výživného, pokiaľ ide o zníženie výživného, musí nastať výrazná zmena na strane povinného rodiča.

23. Súd prvej inštancie vyhodnocoval existenciu dôvodov pre zmenu pôvodného rozsudku o výške výživného v časti týkajúcej sa výživného pre navrhovateľku v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, a to z hľadiska zmeny pomerov na strane oprávnenej, ako aj povinného.

24. Pomery navrhovateľky, otca, ako aj matky súd posudzoval za obdobie od podania návrhu na zvýšenie a vykonal dokazovanie, ktoré zhodnotil a z ktorého dôvodil skutkové závery a ktoré odvolací súd z nižšie popísanými výhradami považuje za správne. Ohľadne skutkových otázok posudzovaných súdom prvej inštancie učinil odvolací súd do určitej miery odlišný skutkový záver ohľadne posúdenia poskytovaných rodinných prídavkov pre navrhovateľku zo strany štátu, v ktorom osoba povinná pracuje, čo má dopad na prijatý záver súdu o stanovení rozsahu výživného.

25. Navrhovateľka je odkázaná na výživu rodičov, nie je schopná sa živiť samostatne a tento predpoklad na posúdenie nároku na výživné bol splnený. Jej odkázanosť bola preukázaná. Štúdiom po dosiahnutí plnoletosti sa považuje za prípravu na budúce povolanie a vylučuje tak samostatnú obživu oprávnenej osoby, ak študuje na škole, ktorá má zodpovedajúcu kvalitu a zvyšuje šancu dieťaťu na uplatnenie na trhu práce a zároveň kedy sa dieťa štúdiu venuje s dostatočnou starostlivosťou a dosiahnuté študijné výsledky potvrdzujú jeho skutočný záujem o zvolený odbor.

26. Pri zisťovaní zmeny pomerov na strane navrhovateľky aj odvolací súd konštatuje, že nárast výdajov na strane oprávnenej navrhovateľky nastal v súvislosti práve s jej štúdiom na vysokej škole. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmenu pomerov na strane navrhovateľky ako odôvodnenú jej zvýšenými výdavkami. Navrhovateľka je v súčasnosti študentkou vysokej školy, náklady na jej výživu podstatne narástli oproti poslednému rozhodnutiu súdu, kedy bola žiačkou strednej školy. Nárast výdajov bol súdom zistený správne. Z bodu 5. odôvodnenia vyplývajú súdom zistené jej výdaje. Je potrebné vziať do úvahy aj spoločenský vývin navrhovateľky, ktorý z nej učinil mladú ženu, študentku vysokej školy, je potrebné pripustiť požiadavky na zvýšené potreby súvisiace s jej spoločenským vývinom, kedy do popredia vystupujú výdavky spojené s kvalifikáciou s uplatnením navrhovateľky na budúcom trhu práce.

27. Pre účely uhradenia potrieb navrhovateľky tak možno uvažovať o potrebe zvýšenia výživného zodpovedajúcim možnostiam, schopnostiam, majetkovým pomerom povinného otca, u toho došlo od času poslednej úpravy k zvýšeniu príjmu, ktorý v súčasnosti predstavuje okolo 1.700,- eur. Ďalším kritériom rozhodným pri posúdení otázky potreby navýšenia výživného sú príjmové pomery matky navrhovateľky, ktorá je taktiež nositeľkou vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke, pričom sa zmenili pomery oproti času pôvodnému, predovšetkým vo vzťahu k miere osobnej starostlivosti matky v čase pôvodného konania a v súčasnosti. V čase pôvodného konania žila navrhovateľka v spoločnej domácnosti s matkou, kedy prirodzene jej matka poskytovala aj služby vyplývajúce z poskytovaním bývania, plnenie materiálnej a nemateriálnej povahy, kedy bolo potrebné počítať matke na plnenie vyživovacej povinnosti aj určitú mieru poskytovanej osobnej starostlivosti a premietnuť ju tak do pomeru, v akom by sa mali rodičia podieľať na úhrade výdavkov W..

28. Pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného, kedy bola zistená zmena pomerov na strane oprávnenej a povinného rodiča, odvolací súd za dôležité považuje zistenie, ktoré je potrebné považovať za zmenu pomerov oproti stavu v čase pôvodného konania, že pre navrhovateľku sú poskytované na

jej výživu prídavky zo štátu, v ktorom otec pracuje. Prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu dieťaťa. V danom prípade tak ide o štátnu sociálnu dávku, ktorá je poskytovaná plnoletému dieťaťu a je potrebné na túto dávku hľadieť ako na finančné plnenie, z ktorého sa hradia odôvodnené potreby navrhovateľky. Ide o mesačné plnenie vo výške 179,50 Eur. Porovnávajúc pomery v čase pôvodného a nového rozhodovania, je to skutočnosť, ktorá znamená zmenu pomerov na strane navrhovateľky, ktorá okrem výživného tak je oprávnená uspokojovať svoje odôvodnené potreby aj z tejto štátnej sociálnej dávky.

29. Prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. I keď povinnosť prispievať na výživu maloletých majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahradzuje plnenie tejto povinnosti, predsa len (aj úradmi alebo inštitúciami iných štátov) vyplácané rodinné prídavky (rodinné dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok) môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. marca 2018, sp. zn. 3Cdo/88/2017).

30. Odvolací súd považuje výživné stanovené vo výške 200,- eur za výživné, ktoré je primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca v kontexte zvýšených výdajov navrhovateľky a to s prihliadnutím na výšku štátnej dávky, ktorá je poskytovaná navrhovateľke vo výške 179,50 eura mesačne, s prihliadnutím na ďalšie Q. výživovacie povinnosti povinného otca, s prihliadnutím na vyhodnotenie jeho životnej úrovne, na jeho majetkové pomery, na komplexné posúdenie pomerov otca s prihliadnutím na to, že žije v spoločnej domácnosti s manželkou a maloletou dcérou. Rovnako tak s prihliadnutím na vyživovaciu povinnosť matky navrhovateľky a zmeny pomerov na jej strane vo vzťahu k zmene podielu na osobnej starostlivosti navrhovateľky.

31. Za daného stavu tak odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok postupom podľa § 388 CSP vo výroku I. a II. tak, že návrh na zvýšenie výživného na sumu 250,- eur mesačne zamietol.

32. V prevyšujúcej časti odvolanie nepovažuje odvolací súd za dôvodné. Navrhované zníženie výživného zo sumy 200,- Eur na sumu 50,- Eur nemá oporu v zistenom skutočnom stave veci. Súd prvej inštancie prijal správny právny názor. Zistené pomery otca a potreby na strane navrhovateľky neodôvodňujú takúto zásadnú zmenu, pretože výživné v takejto výške, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie, by bolo nepostačujúce pre pokrytie potrieb plnoletej Jazmíny, nezodpovedal by zákonným kritériám rozhodným pre stanovenie rozsahu výživného s prihliadnutím na schopnosti a možnosti povinného a oprávnené výdaje oprávneného.

33. K námietke otca o nezohľadnení jeho oprávnených výdajov pri preskúmaní dôvodnosti návrhu na zníženie výživného odvolací súd udáva. Súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ za nevyhnutné výdavky otca považoval len náklady na bývanie a výdavky súvisiace s cestou do zamestnania. Iné výdavky nie je možné zahrnúť do výdavkov povinného rodiča, keďže výživné má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že ani zvýšené nájomné, na ktoré sa povinný odvolával, nie je spôsobilé spochybniť výšku súdom prvej inštancie určeného výživného, keďže sa nejedná o zvlášť vysoký nárast nájomného. Ide o nárast zo sumy 650,- Eur (deklarovanej povinným na pojednávaní dňa 11.02.2020) na sumu 700,- Eur, uvádzanú povinným v odvolaní.

34. Rovnako nie je spôsobilá spochybniť rozhodnutie súdu prvej inštancie argumentácia povinného týkajúca sa neistoty, pokiaľ ide o jeho zamestnanie. Povinný z platenia výživného nepreukázal, že by došlo na jeho strane k strate zamestnania, resp. k zníženiu jeho príjmu v súvislosti s pandémiou koronavírusu. Uvedenú námietku je preto potrebné ponechať v čisto hypotetickej rovine.

35. Zo záverov je možné konštatovať, že vyhodnocujúc všetky rozhodné kritériá pre posúdenie existencie zmeny na strane povinného rodiča nie je daný záver o existencii dôvodnej zmeny na strane povinného rodiča tak ako to žiada, aby došlo k zníženiu výživného na sumu 50,- eur mesačne. S prihliadnutím na jeho mesačný príjem, majetkové pomery, jeho schopnosti a možnosti, neboli zistené dôvody pre vyhovieň jeho odvolacieho návrhu na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku V., ktorým súd zamietol jeho návrh na zníženie výživného.

36. Z vyššie uvedených dôvodov považuje odvolací súd výrok V. za vecne správny a postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ho potvrdil.

37. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).